

első fellépte 1867. máj. 2-án volt az »Álarcos bál« Amália szerepében; innen 1874-ben Kolozsvárra ment; itt 1877. máj. 5-én férjhez ment Schilling Kálmán vasúti tisztviselőhöz. 1872. ápr. havában Darmstadtban vendégszerepelt, őstől fogva Hannoverben működött. 1876. okt. 12-én mint vendég fellépett a Nemzeti Színházban, a »Faust« opera Margarétájában. Ekkor a »Pesti Napló« így ír róla: »Kiejtése oly érthető, hogy e tekintetben kevés párja akad a hazai énekesnők közt, kik abban látszanak erényt keresni, hogy a szöveget minél jobban elmoassák.« 1879. dec. 20-án a »Fidelio« Leonorájában lépett fel itt újra. Egyéb szerepei: »Figaro lakodalmá«-ban Grófné, »Lalla Roukh« címszerepe, »Afrikai nő«-ben Selika, »Lohengrin«-ben Elsa, »Don Carlos«-ban Erzsébet, »Ördög Róbert«-ben Alice, »Borgia Lucretiá«-ban címszerep, »Zampá«-ban Kamilla, stb.

Neszveda Riza, operetténekesnő, sz. 1855-ben, megh. 1875. aug. 31-én, Kolozsvárott. Első színikísérlete Miklóssy Gyulánál volt Pesten, az István-téri színházban, 1873. márc. 15-én, a »Tulipatan szigete« c. egyfelvonásos operettben, midőn a közönség buzdító tapsokkal fogadta, kinek kellemes, csengő hangja, külső előnyei biztatóan szóltak jövője mellett. Ekkor a színház szerződtette. 1875. május havában Kolozsvárra szerződött, ahol a »Szép Heléna« Oresztesz-ében mutatkozott be. Korai halála szép reményekre jogosító törekvéseit megakasztotta.

»**Ne tapsolj**, hazám!« (Szállóige »Bánk bán« IV. felv.-ából. A 7-ik jelenetben Bánk bán mondja.)

Neue Wiener Bühne. 1917. máj. 10-én vendégszerepelt nálunk a Budapesti Színházban, midőn Rittner Tádé lengyelből fordított »Wölfe in der Nacht« c. vígjátékát mutatták be. Főbb tagok: Förster Emmy, Landing Evelin, Wolff Claire, Jensen Eugen, Iwald Lipót, Mender Lotár, Stärk Felix. Újra felléptek u. o. 1920. máj. 1-én, majd 1923. dec. 25-én. Ekkor a Renaissance Színház vendégei voltak. A »Tüzek« c. színművel kezdték meg előadásukat.

Neuffer Dagobert, magyar születésű német színész, sz. 1852. máj. 8-án, Nagybcskerekén. Bécsben tanult, Kirschner színészakadémiáján, később Strakosch Sándornál. 1871. szept. 24-én lett színésszé, Regensburgban; onnan Pozsonyba ment, azután Grác, Hamburg, Berlin, Stuttgart közönsége előtt játszik. 1882-ben Prágába hívták, majd elszerződik Weimarba, 1884. szept. 1-én. Széleskörű repertoárt élelt fel művészete; a klasszikus drámák époly nagy skálát nyújtottak részere, mint a modern színművek. Jelesebb szerepei voltak: Posa, Ferdinand, Mortimer, II. Richard, Clavigo, Romeo, stb. 1895-től a metzi színházat igazgatta.

Neugebauer László, író, műfordító, sz. 1845. febr. 22-én, Pesten, megh. 1919. dec. 4-én, u. o. Tanulmányait Pesten és Bécsben végezte, majd az Osztrák-Magyar Bank főtisztviselője lett. Ideális, rajongó szerelmese volt a magyar költészetnek és ennek a szerelmének úgy hódolt, hogy a nagyok szolgálatába állította a maga tehetségét. Tolmácsukká szegődött, hogy dicsőségüket és gyönyörűségüket idegen világoknak is közvetítse. Ő adta először Petőfi költeményeinek gyűjteményes német fordítását, amelynek sikerét több kiadás bizonyítja. Ezenkívül fordított német nyelvre Arany, Vörösmarty, Kiss József, Tóth Kálmán költeményeiből, Jókai és Mikszáth novelláiból, Csiky Gergely színműveiből. A Petőfi Társaság és a Kisfaludy-Társaság a tagjai sorába választotta.

Neumann Alfréd, német színműíró. Színműve: »Oroszország«, dr. 5 felv., 8 képben. Ford. Kosztolányi Dezső. Bem. 1927. máj. 14. Magyar Színház. Század-szor: 1928. jan. 25.

Neumann Angelo, színházigazgató, sz. 1838. aug. 18-án, Bécsben, megh. 1910. dec. 20-án, Prágában. Kereskedőből lett operaénekes. Pályáját Sopronban kezdte, majd eljutott Pozsonyba. 1862—1876-ig a bécsi udvari opera tenoristája. 1882-ben nagy német operatársulatot szervezett 100 előadásra, zenekarral, hogy népszerűsítse, illetőleg megismertesse Wagner Richard újszerű, nagyszabású zenedráma ciklusát, »A Nibelung gyűrűjé«-t; bejárta